

NAŠ DOM LIST SLOV.

1
9
3
5

M
L
A
D
I
C
E

IVO

»Naš Dom« izhaja vsakega 10. v mesecu. Rokopise in vse, kar spada v uredniški del lista, je čimprej po izitju prejšnje številke poslati na urednikov naslov: Dr. Meško Josip, Maribor, Magdalenski trg 3.

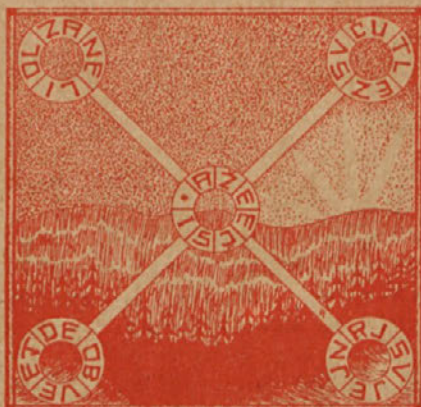
»Daš Dom« se naroča pri upravi »Našega Doma«, Maribor, Korška cesta 5 in stane samo 12 dinarjev letno.

Kjer želite objavo slik, fantovskih skupin, pošljite Din 40— kot odškodnino za napravo klišeja na naslov uprave.

Zaupniki in agitatorji »Našega Doma«! Delo in propaganda za naše glasilo naj se neprekinjeno in nezmanjšano nadaljuje. Vedite, da vsaka stotina novih naročnikov lahko pripomore do večjega obsega »Našega Doma«.

Pouku in razvedrilu.

Jutranja zarja.
(Franjo Tanjšek; 25 točk.)

Kraljev pohod.
(L. Sotošek; 15 točk.)

Posetnici.
(Vrbnjak Janko; 20 točk.)

Pasterk Ivan	Celje
Katica Žver †	R. I. P.

Sejalec.
(Kos A.; 25 točk.)

Konjiček.
(Sodja & Demšar; 20 točk.)

n	j	o	i	o	o	e
n	j	a	e	k	r	h
i	t	e	l	s	l	n
a	a	s	j	p	i	c
e	s	č	o	a	n	r
n	m	š	e	e	h	š

Dopolnilna uganka.
(Natan, Celje; 20 točk.)

-r--in, k--lj-, -c--a, L--n-,
-ā-i-a, -ro-n-k, ma---en,
-la--n, -an-- , -r-t, s--u-a,
hi--n-, ko-i-.

(Nadaljevanje na 3. strani ovitka.)

Ne gradimo na pesek!

Kako malo dela in truda v življenju je kronanega z uspehom? Koliko nalog je pred nami, pa se zdi, da so neizvedljive in uspehi nedosegljivi. Kako bi pač moglo biti drugače! Saj manjka vere v uspeh, zvestobe do načel in prepričanja v važnost duhovnega poslanstva našega fantovstva. Jasnosti ni. Bojmo se enega, namreč, da bi gradili na pesek, bojmo se plitvosti! So, ki tako gradijo, toda tem je odmerjena doba desetletij, morda samo let, več ne. Temelji njihove zgradbe so na pesku.

Tudi fantje gradimo. Duhovna zgradba fantovske katoliške akcije je to. Njeni temelji so na skali. Tako hočemo, v prepričanju, da nas ravno to bistveno loči od vseh drugih gibanj in vseh drugih graditeljev. Ta skala je Kristus, Njegova resnica, vera v Njega. Toda ne ona mlačna, slabotna vera, ki je kakor mrtva v nas, ampak ona živa, globoka, ki daje vsaki naši misli, vsakemu našemu delu in načrtu, resničnost.

Šel je med vaše fantovske vrste klic po duhovnih vajah. Bolj glasen je ta klic in bolj važen kot drugi, bolj kot klic po tečajih, izletih, tekmah. Duhovne vaje! V njih boste kopali skozi peščeno skorjo globlje do skale. Ko boste osebno, vsak za sebe, zasadili globoko v veri, prepričani o njeni čudoviti aktivni moči, boste zidarji, ki umno gradijo. Vaša sila ne bo sila pesti, ne bo sila vpitja, ne bo sila denarja, bo pa sila duha, ki ima in mora imeti prvenstvo.

Vas fantov, zidarjev duhovne zgradbe krščanstva, potrebuje naš čas, naša vas, naša družina, vsa naša okolica.

Potrebuje vas, resničnih v misli, ki bodo iskale le vzorov. Kajti nizko plava misel mnogih.

Potrebuje vas, resničnih v vedenju, ker mnogo jih je, ki so dostojanstvo človekovo ponižali, umazali.

Potrebuje vas, resničnih v dejanju, kajti mnogo jih je, ki gradijo na pesku in ni ljubezni in ni resnice v njihovem srcu.

Kopljimo do skale! Videli bomo kako čudovito uspešno bo rasla naša zgradba, čutili bomo kako sproščeno se bo dvigala k vzorom naša misel, čutili bomo kako nas neka nevidna sila varno vodi pri vsaki naši besedi, pri vsaki naši kretnji, pri vsem našem delu.

Duhovne vaje! Visoka postavka bodo v našem obračunu. Upamo, še februar in marec nam nudita lepo priliko. Naj ne bo dekanije, kjer ne bi fantje storili vsega, da se bodo v duhovnih vajah res utrdili in

dobili jasnost, čemu naše delo in kam gre. Tekmovali boste! Prav! Sestanke imeli, predavanja poslušali, izlete naredili, vse prav! Tudi drugi delajo tako, ki niso v našem gibanju. V čem ste drugačni od njih? Doumite torej zahtevo časa in zahtevo našega dela! Ne pozabite na to kar je nam svojstveno!

Fantje! Temeljev iščite! Plitvi ne ostanite! Saj veste, da ste zidarji zgradbe, ki mora biti fantovska, katoliška in s tem tudi resnična. A na skalo mora biti zgrajena. — Dr. M.

»Ognjen val živega katolicizma gre po svetu, ostalo bo le, kar je zavestno, celotno in živo krščansko; kar je gnilo in polovičarsko, pa bo propalo.« — (P. Muckermann S. J.)

Vaško občestvo.

2. Priprava za ženitev.

Ko si bil še nebogljjen otrok, so te starši skrbno vodili in ti vestno ukazovali. Kdor postane enkrat mož ali žena, se pa mora znati sam voditi. Če se ne zna voditi, kmalu popolnoma propade. Zato se moraš na samostojnost že pred zakonom vneto pripravljati. Kako?

Predvsem, zatajaj se vztrajno! Brzdaj strastno hrepenenje po kajenju, pitju in ponočevanju! Ko te strast najbolj mami, odreči si nalašč cigareto ali polič vina. S tem pokažeš, da si sam sebi gospod in se znaš krepko obvladati. Pripravljaš se s tem tudi na zmago na nekem drugem polju, — v nenasični čutnosti, ki te vedno mamljivejša vabi. Kako se ji naj upiraš?

Vsak človek čuti posebno ljubezen do drugega spola. Po ljubezni ga Bog budno kliče, da bi enkrat z njim sodeloval pri množitvi človeškega rodu v zakonskem stanu. Nanj se mora pripravljati. Ne smeš z razkošnostjo in razbrzdanostjo svojih telesnih sil brezsmiselno tratiti, ampak jih lepo razvijati. Naj dozori za lepo življenje v zakonu. Šele ko boš dozorel mož, boš mogel svojo ljubezen darovati svoji izbrani ženi. Dotlej pa moraš hrabro premagovati svojo čutnost in moško sebe obvladati. Močnejša nego strast mora biti spoštljivost pred ženo. V vsaki ženi spoštuj svojo mater, v njej spoštljivo gledaj svojo sestro. Zato tudi v samoti ne stori ničesar, kar bi žalilo sramežljivost.

Uvaževati tudi moraš, da zakon poraja nove otroke božje. V njem s Stvarnikom veličastno sodeluješ pri vladanju človeškega rodu. Zato se na zakon temeljito pripravljaj! Skrbno varčuj, da si boš ustvaril gmočno podlago za zakon. Zatajaj se, da boš duševno za zakon dozorel. Ko boš stopil pred očeta svoje neveste, te bo odkrito vprašal: Kdo si? Imaš-li stalen poklic, da boš mogel rodbino vzdrževati?

Tudi izbiraj previdno nevesto! Kot kmečki fant si izberi kmečko dekle, ki bo sposobna sodelovati s teboj na kmečkem domu. Torej naj ne govori pri izbiri neveste samo srce, ampak tudi trezen razum. Pridne roke predvsem upoštevaj! Mestna gospodična, ki zna le izvrstno klavir igrati in spretno bele rokavice natikati na roko, ni

godna za kmečko posestvo. Tudi na želje svojih staršev ter bratov in sester se vestno oziraj. Saj bodo s tvojo bodočo nevesto morali složno živeti tudi domači. Mestni ženin se lažje brezpogojno udaja bolj le svojim individualnim željam, ker živi s svojo bodočo ženo le sam. Na kmečkem domu ostanejo starši in tudi neporočeni bratje in sestre trajno v družinskem občestvu. Tudi na nje se skrbno oziraj, saj so tudi nujna delovna opora kmečkega doma. — Dr. X.

Na pot naših dedov.

Žalostno pesem nam je zazvenela,
pesem, ki komaj je peti začela.
Fantje, kam vodijo naše poti?
Kje zmotnih prevar in nevarnosti
[ni?

Katere bi naj se držali smeri?
Ne ceste, katera v pogubo drži!
Le ozka je steza, ki vodi navzgor,
odpoved in žrtev naj bude nam
[vzor!

Saj dedje so naši to pot prehodili,
kot dedščino svojo nam sinom pustili...
In žalost tedaj ne bo v pesmi zvenela,
veselo bo fantovska pesem nam pela...

M. M.

Otroci vasi.

II.

Mati Ana je že pridno delala v kuhinji, ko je stopil Stanko čez prag in želel dobro jutro. Sestri Anka in Rozika sta bili tudi že pokoncu. Anka je pospravljala v sobi, Rozika pa je skrbela za živino. Pes Sultan in maček Kožuh sta bila že v kuhinji. Imela sta že staro pravico, da sta takrat v jutru, ko je mati Ana odprla zunanja kuhinjska vrata, smuknila drug za drugim v kuhinjo na toplo. Ta trenutek sta si bila vedno prijatelja. V materi Ani sta pa čutila naravnost mogočno zaslombo in varstvo. Maček Kožuh, — imel je lep kožuh, zato to ime —, dala mu ga je Rozika, se je malo neprijetno zganil, ko je vstopil Stanko. Imel je nekoliko nemirno vest radi klobase, ki jo je snedel Stanku, ki se je pripravljaj na romanje v Zagorje. Toda medsebojno pomirjenje se je že kazalo. Kožuh je mirno obsedel na svojem mestu pri peči, svest si, da je kazen že prestal, ko tri dni ni smel v kuhinjo.

Zgornja zunanja vrata so počasi zaškripala in se odprla. Mati Ana je pogledala od peči, kdo bi pač hodil že tako zgodaj. Počasi je vstopil Petrov Joža, berač. Že od vrat se je skozi predsobo slišalo v kuhinjo njegovo glasno dihanje. Počasi je lezel skozi predsobo proti kuhinji, zdelo se je, kakor bi kdo sunkoma vlačil kakšen predmet na tleh. Petrov Joža je namreč vlačil desno nogo za seboj. Stopil je v kuhinjo in želel dobro jutro. Težko je govoril, ljudje so rekli, da ima jezik prirašen. Govoril je samo z grlom in samo redki so bili, ki so ga razumeli. Mati Ana ga je razumela dobro, saj je v njeno kuhinjo najrajši zahajal, z njo največ govoril. — Sam ni vedel koliko let mu je že. Tudi ljudje niso vedeli, koliko bi mu jih naj prisodili.

Morda petdeset, morda nekaj čez. Že desetletja se je zdel vsem vedno enak, nespremenjen. Daleč po svetu pa ni šel. Dolska župnija in sosednja majhna župnija Sv. Duha, to je bila njegova domovina, nešteto krat prehojena. Že oddaleč so ga spoznali. Vedno v črni obleki, župnik od Sv. Duha ga je redno oblačil, se je močno zibal sem in tje. V kuhinji matere Ane se je postavil vedno pred peč in zrl v plapolajoče plamene, ki so lizali lonce postavljene krog ognja v krogu, gledal in čakal, da mu mati Ana nalije kave. Brez zob je bil že skoraj Petrov Joža in ni mogel grizti. Kava mu je bila najljubša.

Stanko je bil takoj pri njem in začela sta razgovor. Joža se je včasih znal razvneti, tudi smejati. Posebno, če ga je kdo podražil z ženitvijo. Stanko mu je rad ponagajal, a vendar nikdar preveč. Zato ga je imel Joža rad. Drugi fantje so bili drugačni. Norčevali so se iz njega, z njegovega govorjenja, z njegove bolne noge, z njegove velike torbe, ki mu je visela na navadni vrvi. Takrat je Joža vedno hitro odšel. Klobuk je dal malo nazaj, hojo je pospešil, v obraz je bil rdeč. Videlo se mu je, da je razburjen. Tudi Joža je čutil, da je človek, ki ga treba spoštovati. S Stankom se je pa rad pogovoril, ker je spoznal, da Stanko razume njegovo usodo. Tako sta kramljala Stanko in Joža tudi danes, dokler ni bila kuhana kava. Takrat sta jo skupaj popila, Stanko je šel počivat po prečuti noči, Joža pa se je odpravil malo po vasi. Obljubil je pa, da pride k obedu, ker je zvedel, da so danes kopači v vinogradu in bo kaj boljšega. Joža je sploh vedno pravočasno izvedel, kje bodo v vasi kolinili, kje bo gostija, kje krst in tako naprej. Dobrodošel je pa bil povsod.

Sonce se je že precej dvignilo nad obzorje, ko je mahal Petrov Joža skozi vas. Ni šel od hiše do hiše, nekoliko izbirčen je vedno bil. Pa mu niso zamerili. Kjer se je pa ustavil, tam je najmanj eno uro obsedel. Vas je že oživila. Pomlad je bila tukaj, prvi znaki zelenja so se kazali. Po cesti so že vozili, eni z konji, drugi z voli, čez travnik je mož nesel v mlin, kopači z motikami so prihajali in hiteli proti Stankotovemu domu. Teža dneva prihaja, njegov trud in znoj, mirna noč se mu umika. Delo gre svojo pot, dokler se opoldne za nekaj malega ne ustavi.

Petrov Joža je bil točen. Ni še zazvonilo v vaški kapelici poldne, ko je že previjal svojo borno postavo proti vasi. Zavil je k materi Ani v kuhinjo, palico, ki mu je segla čisto do vrha glave, je poslonil zunaj k vratom. Moral je sesti k kopačem, dasi nerad. Čudili so se mu, kajti bil je obrit. »Strelec me je obril,« jim je povedal, »grem k spovedi, k Sv. Duhu.« »Ni res,« so mu govorili, »ženil se boš, na zapisnik greš dajat.« Joža je bil takoj v smehu in solzah. »Ne bom se, me nobena noče, Stanko se bo,« tako jim je odgovarjal. Najedli so se in šli vsak na svoj kraj. Kopači v vinograd, Stanko pa po seno, ki so ga imeli v poslopju zraven vinograda. Pripravil je voz, vpregel konje in vabil Joža naj se pelje, saj imata nekaj časa skupno pot. Joža ni šel na voz, menda se svoj živdan še ni vozil. Imel je strah pred vozom in pred konji. Pač pa je korakal zraven voza, težko sopeč, ne da bi govoril. Na ovinku, kjer sta se ločila, je Stanko naročil pozdrave, ki jih naj Joža nese župniku Sv. Duha, dobremu znancu

in prijatelju Stankove hiše. Joža je obljubil, da stori, kar menda tudi je. Spomina ni bil Joža slabega, povrh so mu pa take pošte, ki jih je moral nositi, ukladile pot v hišo in tudi k skledi.

Dobre pol ure hoda je bilo do cerkve Sv. Duha. Pol ure hoda, po lepi dolini, čez travnike in skozi gozd, čez potok in malo po veliki cesti, potem pa strmo navzgor do cerkve. Cerkev Sv. Duha! Daleč okrog vidna, v sredi med vinogradi, z vitkim, visokim stolpom. Kakor kazalec proti Bogu se je zdel. Zanimiv tudi župnik Sv. Duha. Blizu šestdeset let mu je že bilo, a vedno je enako prožen v svojem delu in vedno enako goreč v svoji ljubezni do župljanov. Župnik najbolj priprostih in najbolj revnih. Petrov Joža, ki si ni upal vstopiti v imenitno hišo, še celo v dolsko župnišče ne, je k župniku Sv. Duha poromal vedno z zaupanjem in brez strahu. Njega si je izbral za svojega spovednika.

Joža je rabil do cerkve celo uro. V ravnini ni rabil počitka, ko se je pa spenjal na precej strmi breg proti cerkvi, je obstal večkrat. Klobuk je stlačil v torbo in se počasi poganjal navzgor. Župnik je hodil sem in tje pred cerkvijo in molil brevir. Zagledal je človeka, ki je prihajal po klancu navzgor. Potisnil je očala niže na nos in čez nje pogledal v klanec. Spoznal je Joža. Počasi mu je šel naproti, govoreč z njim od daleč, dvignil je desnico visoko, taka je bila njegova navada, in jo spustil v roko beračevo. Vedel je čemu prihaja Joža. Obrit je Joža, nekam svečano izgleda celo njegova že bogve koliko let stara obleka. Takšen je Joža vedno, ko pride k spovedi. In Velika noč je blizu. Pa sicer Joža tudi večkrat pride. Sedaj pa še posebno.

Počasi gresta proti cerkvi, Joža je pokazal tje, pokazal na prsi in sklonil glavo, pokazal na jezik. Tako je storil vedno. In nič ni govoril, kajti svet mu je trenutek spovedi. Župnik to ve, zato ga ne izprašuje, mu ne govori. Molče gre z njim v cerkev. Nikogar ni v njej, lahko se razumeta in glasneje govorita. Zato Joža vedno prihaja popoldne. — — —

Župnik prihaja iz cerkve, Joža je še pred oltarjem. Ve, da mora v župnišče na južino. Toda pokoro je treba prej opraviti. V sredi cerkve kleči Joža. Palica, v grmu vrezana, leži na kamenitem tlaku, torba na njej. S torbo čez ramo Joža ne gre v cerkev. Glasna je njegova molitev, Oče naš zna, kaj pač hoče več vedeti, ko ga nihče ni drugega naučil in čitati ne zna. Oči upira v oltar in zopet kloni njegovo telo k tlom. Tako dela pokoro on, Joža, ki mu minevajo dnevi in leta v neprestanem potovanju, v neprestani boli in v vedni poštenosti.

Angel Gospodov pa piše v knjigo življenja ... — P.

(Nadaljevanje sledi.)

Oj hišica očetova!

Je že tako, da moramo iti mnogi po svetu s trebuhom za kruhom. Komaj da nas draga mamica izmota iz plenice, obleče v hlače in nauči križati se ter moliti Očenaš, že mislimo kam bi jo mahnili v svet. Komaj da nas skrbni oče nauči najpotrebnejše delati, niti

nas še ni vzgojil v prevdarne in razumne mladeniče, že hočemo biti samostojni v svojem delovanju. Žene nas hrepenenje, da se osvobodimo roke staršev, četudi čutimo, da je najboljša in najslajša biti v oskrbi staršev. Mnogim so res razmere krive, da morajo v prerani mladosti zapustiti svoj dom, a premnogim pa nikakor ne bi bilo treba.

Tem, ki se iz življenjske potrebe morajo seliti izpod domačega krova, kakor tudi onim, ki iz svoje samopašnosti gredo v svet, moramo posvetiti vso skrb za njih duše in telo.

»Ne zabi ti me zvesti dom,
četudi te ostavil bom.«

Tako poje pesnik.

Koliko mladih ljudi bi rešili iz žrela grešnega sveta, ako bi jim posvetili le malo več pozornosti. Fant ali dekle, pride v mesto v službo ali v učenje, nevé si poiskati ob nedeljah ali drugem prostem času prave družbe, zaide v družbo, ki ga sčasoma, neopaženo pogoltne v satansko suženstvo. Nobenega greha ga ni več sram, pozabil je na molitev, kaj še le, da bi šel v cerkev. Nekdanji nauki staršev se mu zde velika otročarija in neumnost.

Kako naj vrši slovenska mladina izseljeniški apostolat? Glej, par misli: Dušni pastir je preobložen z delom v župniji, zato dostikrat nima vpogleda kaj se godi v njegovem delokrogu. Da bi se temu odpomoglo, bi naj bil v vsaki večji vasi eden fant za mladeniče in eno dekle za mladenke. Najbolje seveda, že član in članica KA. Ta dva naj bi vršila nekako pomožno dušnopastirsko delo.

Poznati morata razmere in ljudi. O življenju posameznih članov bi morala natančno poročati domačemu župniku. Kadar bi se pa kakšen fant ali dekle ali drug član družine kam preselil, bi morala poizvedeti, kam. To poroča g. župniku in odboru KA. Odbor KA pa bi moral to sporočiti onemu odboru KA, v katero župnijo se je pač priselil. Včasih se je mladina, če je šla od doma, sama poslovila od svojega dušnega pastirja, pa se tudi na svojem novem mestu sama prijavila dotičnemu dušnemu pastirju. Žal, danes tega več ni. Ker je mladina pozabila na stare navade in dolžnosti, je treba, da odbori in vzglednejši fantje in dekleta, ta nedostatek popravijo. Ko bi dobil odbor sporočilo, da se je naselil v njegov delokrog nov prišlec naseljenec, bi ga na ta način lahko takoj ob prihodu v njihov kraj pritegnili k sodelovanju in mu preskrbeli družbo, ki bi ga vodila po pravih potih... Tako ne bi bilo prilike, da bi zašel v družbo, kjer bi prej ali slej moralno propadel. Koliko je danes po mestih mladine, ki je od vseh vetrov privrela v mesto, a za njo ne ve ne rojstna fara in še manj župnija. Zato še enkrat nujno povdarjam: v vsako vas laične apostole (župnijske zaupnike)! Vsakega, ki se izseli, moramo takoj javiti oni edinici, v katere delokrog se je vselil. Koliko manj bo greha, koliko manj nesrečnežev in nesrečnic! Zajezimo val greha, ki požira naše mlade, neizkušene izseljence! Onim pa, ki jim ni nujno treba, da zapustijo svoj dom, pa kličem in podčrtavam:

»Ljubo doma, kdor ga ima!« (Slomšek.) — V.

Zemlja.

Sveta si, zemlja, in blagor mu, komur plodiš —
z oljem mu lečiš razpokano dlan,
shrambe mu polniš in vina mu vračaš za znoj,
daješ sena in otave za vola, ki vlačil je brano,
hodil pred plugom in družno potil se z oračem...

(O. Župančič: Duma.)

Zemlja! Čudovita mati je, ki redi in daje iz svojih neizčrpnih virov, vkljub prekletstvu izrečenim nad njo v raju. Še vedno je dovolj bogata in pridnim rokam dovolj hvaležna. Z kakšno globoko ljubeznijo je ljubljena, z kakšno zlobo mnogokrat preklinjana. Kakor slepci gredo tolikokrat mimo čudovitih zakladov, ki so zakopani v njej. Fant, ki hočeš biti vreden, da bivaš na zemlji in uživaš sadove njene dobrote, spoznaj jo!

Delo božjih rok je zemlja z vsemi svojimi silami, z vsem svojim bogastvom. Ravno raditega ostane njena vrednost in njena cena. Ne škoduje ji niti inflacija niti deflacija. Gospodarska kriza ugonablja sicer tovarne, denarne zavode, trgovine, obrti, nikdar pa pravzaprav zemlje. Njena trajna vrednost in njen svojstven pomen za narodno gospodarstvo se je izkazal vedno.

Zemlja je najboljši delodajalec. Ne pozna osemurnika, ne računa z nadurami. Nikdar ni dovolj časa, nikdar ga ni preveč. Nikjer ni človek tako varen pred brezposelnostjo, pred redukcijami, kakor na zemlji, kot kmet, kmetski sin, kmetski delavec. Kakšen poseben pomen ima zemlja za družino! Vsi člani družine so enotna skupina ljudi, kjer ne more biti prikrajšan oni, ki je slabejši, ne oni, ki je bolan, ne oni, ki je star. Kakšna razlika je med kmetskimi in nekmetskimi družinami. Na kmetih skupnost, drugje razhod, čimprej mogoče. Tukaj kraljestvo za sebe, drugje vse podvrženo raznim vplivom in samovolji drugih.

Lepa je zveza med vero in življenjem na kmetski grudi. Človek, ki dela na zemlji, veliko bolj čuti bližino božjo, potrebo božjega blagoslova, božje skrivnostno snovanje v stvarstvu. Zato je človek zemlje veren, z izjemo onih, ki jim je tudi zemlja postala sredstvo izrabljanja drugih, sredstvo za nasičenje pohlepa po imetju, bogastvu. Tisti, ki so do zemlje ohranili neskajeno ljubezen, ki jim je zemlja mati, ki redi in daje kruh, tisti so ostali verni.

Glejmo torej v zemlji najboljšega delodajalca, pa tudi najdražji dar božji človeškemu telesu, in njegovemu telesnemu življenju. Zvestobo ti vrača za zvestobo. Ne postanimo zemlji nezvesti, pač pa proučujmo z vnemo vsa vprašanja, ki govorijo o naši kmečki kulturi, o umnem gospodarstvu, o kmečkem stanu.

»Saj je lepa naša zemlja dedna.

vredna dela je in ljubezni vredna« (Dr. J. E. Krek). —o.

Načela dajo človeku in njegovemu delovanju pravo dostojnost in vrednost. Zato mora biti človek mož načel. Jasno je, da le načela, ki so resnica. Zmota in laž moreta tudi dati le zmotno in lažno vrednost. (Naša pota V.)

Kdo bi spal . . .

Stopilo sonce je v zaton,
k počitku lega vsa narav
in širni svet objel je temni mrak
v moji duši pa se svita
— — sreče beli dan.

Nebo užgalo zvezd nebroj
krog mene pa se veča,
veča radosti nepokoj —
Kdo bi v teh trenutkih spal,
že ob jutranji zori, popeljem
Marjanco svojo pred oltar.

Dokončan boj je upov vseh,
združitve hoče Bog,
src najinih obeh!
Razpršil se nasprotstev bo oblak
[teman,

kdo bi v teh časih spal,
Glej — se že svita dan
ko te popeljem pred oltar
i od tam — — —
v svoj očetni hram . . .

Zmagoslav.

II. Evharistični kongres v Ljubljani.

Lavantinski vladika prevzv. dr. Ivan Jožef Tomažič je poslal vsej preč. duhovščini svoje škofije topel glas k II. Evharističnemu kongresu v Ljubljani. Brez dvoma bodo verniki mariborske škofije, ki so še le pred kratkim doživeli slavlje svojega škofijskega Evh. kongresa, posebno vneto sodelovali na jugoslovanskem Evh. kongresu v Ljubljani. Čeprav so lavantinske župnije še le pred kratkim prejele okrožnico glede ustanavljanja župnijskih pripravljalnih odborov, je vendar Glavni pripravljalni odbor v Ljubljani prejel že tako lepo številno prijavo teh odborov, da je treba to vneto posebej pohvaliti. Tako bo kmalu vsa Slovenija združena v mogočni organizirani armadi za zmagoslavni praznik Evharističnega kongresa v Ljubljani.

Glavni pripravljalni odbor za II. Evharistični kongres v Ljubljani združuje doslej okoli 150 oseb pri vnetem delu za to veliko prireditve. Obstojajo čez 20 pododborov, ki pripravljajo v podrobnostih vse potrebno. To delo more biti uspešno le, če bo oprto ob polno razumevanje in goreče sodelovanje vseh, ki jim mora biti uspeh kongresa pri srcu. In to smo vsi, ki verujemo v božjo pričujočnost v Presv. Zakramentu. Z zadoščenjem lahko zapišemo, da so misel Evh. kongresa sprejeli vsi katoličani iz Jugoslavije z neprikritim navdušenjem in presenetljivo radostjo. V tem upravičeno gledamo voljo, da se razvije Evharistični kongres v Ljubljani v tako veličastno svečanost, kakršna Bogu med nami gre in kakršne naša zemlja še ni doživela.

Ne štedite s poročili! Že enkrat smo prosili, da poročate Glavnemu pripravljalnemu odboru vse, kar se v Vašem okolišu zgodi v zvezi s pripravami na Evh. kongres. Ta poročila so nad vse važna, ker morejo izdatno služiti za medsebojno pobudo. Zato poročajte stalno in točno. Poleg poročil o pripravah, Evharističnih pobožnostih in prireditvah so pa potrebna tudi poročila v vsem, kar priča o slovenski ljubezni do Presv. Reš. Telesa. Mnogo tega živi v župnijskih kronikah, v zgodovini farâ in ljudskem izročilu. Zberimo za kongres vse drobce, da bo slika naše žive vere in ljubezni do Presv. R. Telesa čim veličastnejša — Najsvetejšemu v slavo, nam pa v ponos in pobudo.

Kongresni časnikarski odsek oskrbuje vse naše časopise s potrebno Evharistično snovjo. Zlasti prihodnje mesece ga čakajo velike naloge. Zato nujno prosimo vse one, ki so bili naprošeni za sodelovanje, da prispevajo čimpreje. Odsek vzdržuje zelo živahne stike z okroglo 50 hrvatskimi katoliškimi listi. Treba je povdariti, da ti hrvatski listi v polni meri razumevajo pomen kongresa in redno poročajo o pripravah nanj. Posamezni uredniki pišejo časnikarskemu odseku z navdušenjem, ki more izhajati le iz src — Evharistični misli brezpogojno vdanih. Zato je tudi pričakovati, da bo udeležba Hrvatov na kongresu izredno številna. — Časnikarski odsek pa tudi skrbi, da so inozemski, zlasti naši izseljenški listi, o kongresu dobro informirani. Tako je največji francoski katoliški dnevnik »La Croix« (Križ) prinesel pred kratkim zelo simpatičen članek o kongresu. Mnogo katoliškega sveta zre to delo v Ljubljani. Na nas je, da z bratskim sodelovanjem

pripravimo Zveličarju praznik, ki bo vreden Njega in nas, ki tako radi povdarjamo našo vernost in zvestobo. Ob kongresu in pripravah zanj sta naša vernost in naša zvestoba na odlični preskušnji.

Dolžnost naših odrov v Evh. pripravi. Že večkrat in na razne načine je bilo povedano, kako bi mogli naši odri vršiti prevažno nalogo pri verski obnovi našega naroda. »Katoliška akcija potom teatra«, to je geslo, katerega pomembnost tudi pri nas hvala Bogu postaja vedno vidnejša. Saj je že skoro neumljivo, da igrajo odri, ki se s ponosom imenujejo katoliške, igre, katere lahko služijo le plitvi zabavi ali celo nasprotujejo načelom vere in morale. Tembolj je potrebno, da se zavejo odri svojega odgovornega dela in poslanstva sedaj ob pripravah na kongres. Bolj kot kdaj naj v tem letu gojijo versko igro, gotovo pa samo versko neoporečno igro. Za ev. potrebne nasvete naj se odri obrnejo na »Založbo Ljudski oder« v Kranju (odnosno v Ljubljani, Miklošičeva c. 7), katere vodja je član kongresnega pripravljalnega odbora. Bilo bi znak umevanja kongresnih potreb, če bi povsod priredili vsaj eno predstavo, katere čisti dobiček bi naklonili za stroške kongresa.

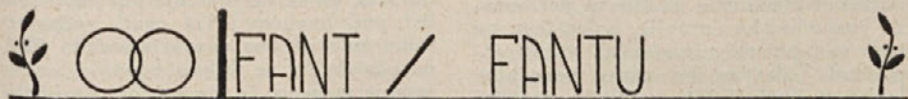
Škofijski pripravljalni odbori delujejo doslej v sledečih škofijah: mariborski, belgrajski, skopljanski, hvarski, krški, senjsko-modruški, banjaluški in subotški. V ostalih škofijah se bodo taki odbori še ta mesec osnovali.

Prvi lepaki za Evharistični kongres so izšli z besedilom škofovega vabila. Te dni jih dobijo vse župnije. Ti lepaki niso samo za teden dni. Stalno naj opozarjajo vernike na kongres. Zato jih nalepite na taka mesta, kjer bodo ostali dalje časa ohranjeni.

Podobiče z mednarodno molitvijo za Evh. kongres so izšle in jih te dni razpošiljamo. Vsaka naj bi pripomogla do obilnejšega uspeha kongresu. Molitev za kongres naj postane dolžnost slehernega vernika. Molite jo skupno pri družinskih molitvah. Mnogo pričakujemo od kongresa in dobili bomo, če bomo za božji blagoslov prosili.

Okrožnica št. 2 z navodili za delo Pripravljalnih odborov v mesecu januarju je bila razposlana vsem odborom oziroma župnim uradom. V slučaju, da jo odbor ni prejel, naj nemudoma sporoči na »Glavno pisarno za Evh. kongres«, Ljubljana, Miklošičeva cesta 7.

Skioplično predavanje »Evharistični kongresi v besedi in sliki« je priredilo Prosvetno društvo v Ratečah pri Škofji Loki v nedeljo 6. jan. Ob priliki predavanja so se nabirali prostovoljni prispevki za kongres. V ponedeljek 7. jan. je KA v Šiški priredila tudi skioplično predavanje. Povsod je predaval tajnik Gl. odbora g. Vinko Zor in je poslušalstvo z napeto pozornostjo sledilo govorniku. Na Sodalni konferenci za ljublj. dekanijo je bil tudi referat o zgodovini Evh. kongresov v sredo 9. jan., prav tako na kamniški konferenci, ki je bila v Kamniku v četrtek 10. jan. Tudi na teh konferencah je referiral in podal glavne slike o Evh. kongresih gl. tajnik.

Fantom, naročnikom »Našega doma«. Izrazili ste željo, da bi dekleta imela svoj list, vi pa svoj list. Mi smo tudi za to. Predlagamo vam: zberite naročnikov toliko, da bo samo fantov 4000, ker le tedaj moremo za tako nizko ceno dajati »Naš dom«. Dekletom smo tudi zagotovili, da začnemo izdajati samo dekliški list »Naš cvet«, kakor hitro bo 4000 naročnic. Veste kaj, fantje, povejte dekletom, da se po njihovih žilah pretaka voda, ne pa kri, če nimajo korajže niti tega števila naročnic skupaj spraviti, ko

imajo poleg tega še tako ugodnost glede gospodinskega tečaja.

Bodi zvest!

Zvestoba je oni činitelj, ki nareja vsako zamisel čvrsto in trdno. Ona stori vsako delo res sposobno, da z njim dosežemo uspeh. N. pr. kmet, ki obdeluje zemljo, ve, da mora delo biti tudi združeno z mislijo na bodoče dni; ako bi tega ne bilo, bi poljedelec pustil plug in brano in rajše počival. Zakaj? Ker mu ni mar za končni cilj dela — za pridelek.

Temu kmetiču smo podobni tudi mi, dragi tovariši; prišli smo v FKA za plug in pričeli orati po pustem svetu. Za končni cilj smo si izbrali prenovljeno človeško družbo in srečnejšo bodočnost. Mi hočemo biti gospodarji novega veka, ker smo edini po načelih KA sposobni pravilno urejevati tok časa. Torej — naš cilj je že zastavljen, treba je le dela in truda.

Z delom samim pa še prav nič ne pridobimo, ako ni temelja — zvestobe do dela. To je tista točka, okoli se vse vrti in ki je porok za uspeh. Fantje! Zvestoba do dela je ono, kar nas mora vedno spremljati.

Fantje! Ne pozabite pri vsakem najmanjšem trudu na zvestobo! Brez nje ni nič doseženega in kratkoma lo propade vse kar je storjenega. Ako si začel orati, orji pa četudi prideš na kamenje ali do granita. Ponosen bodi na delo, ki ti ga je čas naklonil, ker veš, da si edino ti nosilec zastave srečne bodočnosti.

Gorje ti pa, fant moj, ako se izneveriš in odpadeš! Strohnel boš pri živem telesu, saj vidiš, kako gnijo tisti, ki se ti rogajo. Vedi pa tudi, da bodo ob

koncu klicali: »Gore padite na nas, hribi pokrijte nas! Ti boš pa vse to gledal z zavestjo, da ti je usoda naklonila nositi zastavo.

Ti pa vedi, da je edina rešitev iz teme k luči zvestoba do dela, ki ti je poverjeno. Vrši svojo dolžnost marljivo, vztrajno in odločno, vse pa naj temelji na zvestobi. —

Črnc Franjo, Slov. Konjice.

Več poguma! Fantje s korajžo naprej po začrtani poti do cilja! Ne smemo se ustrašiti, vse sile moramo napeti in s korajžo iti na delo za katoliško časopisje. Od sosedu do sosedu in od prijatelja do prijatelja moramo iti in ga nagovoriti, naj naroči dober katoliški časopis. Naj bo to leto tudi za nas fante res odločilno leto. Odločilno leto pa v tem, da bomo mi fante res pokazali, da smo v resnici delali in se žrtvovali za svoj fantovski list. Zlasti mladinski list FKA »Naš dom« naj redno vsak mesec prihaja v naše domove. »Naš dom« bo nam fantom, pa tudi dekletam v tem letu ostal zvest, mi pa moramo biti njemu v tem, da ga širimo in podpiramo.

Ignac Prelog iz Mekotnjaka.

DEKLE DEKLETU

Slovenskim dekletom, naročnicam

»Našega doma«

Sporočamo vam danes posebno veselo novico: V letu 1935 bo priredil »Naš dom« svojim naročnicam gospodinjski tečaj, ki se bo vršil okrog Velike noči. Mi bomo poslali letos 2000 naročnicam potrebne strokovne članke za posamezno gospodinjstvo opravila, poleg tega pa tudi ves potreben material, vse brezplačno! Tako se bo vsaka naročnica lahko v domači hiši vadila v pravilni uporabi gotovih gospodinskih predmetov. Teh predmetov bo v vrednosti nad 12 Din, to se pravi, da več kot stane naročnina »Našega doma«. To so predmeti, ki jih itak v gospodinjstvu potrebujete, ki jih sicer morate v prodajalni kupiti, tu pa jih boste dobile zastojn. V kratkem vam v »Slovenskem gospodarju« javimo, kaj boste prejele.

Drugo leto bomo zopet napravili tak tečaj za nadaljnjih 2000 naročnic. Za sedaj pa je še čas, da se prijavljate in naročite »Naš dom«. Dobite seveda tudi prvo številko.

Nič ne ugovarjajte, da je »Naš dom« bolj fantovski kot dekliški! Seveda je, saj pa fante tudi delajo za njega na vse kriplje, ve pa ne! Fantovskih naročnikov je pač toliko, da imajo daleko premoč nad vami! Da pa ne bo špetira pri hiši »Našega doma«, smo se odločili, da za vas dekleta povsem enak list pod imenom »Naš cvet« začnemo takoj izdajati, čim dosežete število 4000 naročnic! To se lahko zgodi v enem samem mesecu, če ste pridne! Če boste znale poagitirati! S tem tečajem, ki smo ga danes razglasili, je to na vsak način mogoče! Dekleta, dajte se no malo razgibati! Ta tečaj in naročevanje vašega lista naj bo takoj prvo nedeljo, ko boste to čitale, vaš razgovor po sv. maši ali po nauku popoldne. V vsaki župniji naj se vsaj 10 deklet zbere in naroči »Naš dom«. Nobena se ne more več izgovarjati, da kaj žrtvuje za naročilo, saj bo dobila v blagu, ki bi ga sicer morale kupiti, povrnjeno naročnino.

Mi vas čakamo, dekleta! Upamo, da

ne bomo čakali zastoj! — »Naš dom« z naročnino mesečno le 1 Din, letno 12 Din, se naroča pri upravi, Maribor, Koroška cesta 5.

Kam — dekleta?

Mnoge še si danes niso na jasnem, kaj je KA?

KA ni nič drugega, kakor praktična vršitev naših dolžnosti, ki jih imamo do Boga in do svojega bližnjega. Posvetiti sebe in vse svoje življenje tesno urediti s Kristusovimi nauki, to je temelj velike in plemenite ideje sv. očeta Pija XI., ki jo je v svojih okrožnicah podal o KA. Dokler se človeštvo ne bo zavedalo, da prihaja rešitev današnjih težkih problemov duhovnih kakor materialnih, le iz v Kristusovem duhu in v njegovi ljubezni prerojenega posameznika, tako dolgo ostane vse naše prizadevanje in delo za lepšo bodočnost mrtvo in brezuspešno. KA neizprosno napoveduje duhovni boj posamezniku, zahteva zase celega človeka, in le ta, ki nosi v svoji duši otroštvo božje, bo razumel Kristusovo iskreno prošnjo: »Žejen sem! Žejen duš in ljubezni...

KA v svojem bistvu ni nič drugega, kakor neomejena svečeniška šola za vse, ki nosijo v svojih prsih toplo srce in dušo hrepenečo po plemeniti daritvi za bližnjega. Vsaka, ki hoče izpolniti vsebino svojega življenja s trajnimi vrednotami, vstopi v to šolo krščanske ljubezni in obogati si dušo v plemenitem in nesebičnem delu za svojega brata, za svojo sestro, za vse, ki trpijo.

Predno pa vstopimo v službe KA., se moramo približati svojemu Bogu me same. Očistiti svoje duše plevla in s Kristusom skleniti večno bratstvo in sestrstvo, naj bi bil temelj in podlaga vsem, ki hočejo delati za vzvišene ideje v KA. Pričeti novo življenje, življenje polno Boga, življenje otrok božjih!

Ko se bomo me same spravile s svojim Bogom, tedaj še se le bomo vredno pripravile za delo v KA. Vsako svečeništvo zahteva velikih in čistih duš, zahteva jih tudi KA! In me dekleta hočemo biti prve, kakor nekoč usmiljene žene, ki so sledile Njemu na križevem potu... Za Njim hočemo in Mu pripeljati še več duš, Ga s tem razveseliti in tolažiti... Z Njim hočemo delati, v Njem hočemo živeti in za Njega se hočemo žrtvovati!

Dekleta draga! Proč z našo dose-danjo komodnostjo in brezbriznostjo! Resen je čas, v katerem živimo in ni časa za brezplodno sanjarjenje.

Kako vendar moreš biti vesela in

srečna, če živiš samo zase? Poglej, koliko jih je okrog tebe bednih in trpe-čih! Strtih in obupanih na duši, ki za-man čakajo iskrene prijateljske besede in usmiljene samarijanske roke, ob ka-teri bi zopet vstali. Koliko jih je okrog tebe lačnih in žejnih, ki bi srečno živeli od tvoje izbobilja. A še hušja od te-le sne je duševna lakota in žeja!

Sestra, Kristus sam nam je povedal: »Karkoli ste storili enemu izmed naj-manjših, ste meni storili.« Pomisli to-rej, da v teh bednih in trpečih svojih bratih in sestrah, srečuješ dan za dnev Kristusa samega. Na tvoja vrata trka v podobi berača in te prosi usmiljenja. Za kos kruha te prosi, za obrabljeno staro obleko, da more pokriti svoje te-lo, za dobro in iskreno besedo beračijo njegove žalostne oči...

Sestra, Kristus, Tvoj Bog, te prosi! Ne pusti Ga lačnega in žalostnega od sebe! Saj tudi ti nisi nikoli pri Njem zaman prosila. Ko si bila žalost-na, je brez pridržka prišel, pustil slavo svojega božjega doma in prestopil rev-ni prag tvojega srca, samo da Te raz-veseli...

Joj, kako je bilo dostikrat mrzlo in pusto v najinem srcu! A Kristus se ni ustrašil tega razdejanja: s čistim ognjem svoje božje ljubezni naju je vso ogrel, z nama je molil in plakal, poslušal je najine tožbe...

Sestra, poslušajva še midva Kristusa v bednih in trpečih!

Stopiva pogosto z nemirne ceste živ-ljenja v sveti mir Njegovega svetišča in prejmiva evharističnega Boga v svo-je srce, da bova močni in čisti na poti svojega življenja. Potem pa pogumno stopiva med one, ki ne poznajo Boga ali pa ga ne ljubijo dovolj. Potom naše nesebične dobrote in ljubezni naj spo-znajo najpopolnejšo Dobroto in Ljube-zen božjo.

Boga dajva žalostnim in trpečim; one-moglim na življenjski poti Ga vlijava v duše, da bodo zopet oživele; v bedo in zapuščenost osirotelih Ga pripeljiva, da bo blagoslovljen njih križ trpljenja; v duše nedolžnih Ga položiva, da bodo vedno čiste in svete.

Čiste in svete bodimo me same, z Bogom v svojem srcu!

To je KA!

Vesela in vriskajoča pesem Njego-vih! Življenje mladine, ki ne pozna ža-losti in razočaranja; življenje, ki je darovano trpečim in Bogu; življenje, ki je polno vsebine, polno Boga, ljubezni, miru in sreče.

Lojzka H.

Na varno pot. Naša mlada srečna doba življenja, polna lepih načrtov in idealov, kako hitro hitiš v neskončnost. Mladost polna lepih lic, rdečih ustnic, veselih oči; polna je prožnosti, moči, poguma in mehkega čutenja, polna je vzvišenih idealov. Kdor se noče nikdar postarati, naj se ne izneveri mladostnim vzorom. Ah leta kako hitro odhite, zresni se obraz, obledi mladostni čar; a kljub temu ima vsaka življenjska doba svojo lepoto, — da le odseva čimveč duševnosti, plemenitosti in idealnosti z tvojega obraza. Kdor svoj čas prav obrne, se s čednostjo ogrne. Da,

prav hočemo obrniti svoja mlada leta, da nam v starosti ne bo žal. Kako lepi nam bodo ostali spomini, ako je naša mladost neoskrunjena. Dekleta, kolikokrat smo preslabe, preomahljive v vsem dobrem, zato je najboljšje, ako se podamo v varno zgrajeno trdnjavo — Marijino družbo. Tu, v tem vrtu bomo preživele nevarno dobo v cvetju nedolžnosti. Saj, kakor pravi že pregovor: »Hitro, hitro mine čas, mine tudi lep obraz.« A nikdar nam ne bo minil spomin presrečnih ur, na svetli poti Brezmadežne. Hodimo po tej poti in ne bo nam žal. — Marička iz Braslovč.

IZ ŠKOFIJSKEGA VODSTVA FKA

Izšlo je drugo predavanje o papežu Piju XL. Tvarina bo zelo primerna za februar, ko obhajamo obletnico njegove izvolitve za papeža. — Ostala predavanja sledijo v kratkem!

Ali imate vse delovne skupine knjižico »Socialno in prosvetno delo kat. Cerkve na Slovenskem«? Če še ne, jo takoj naročite! Vsak kat. akcijonaš jo mora imeti.

Plačajte knjižice »Soc. in prosvetno delo kat. Cerkve na Slovenskem«!

Ali ste že odposlali delovna poročila za mesec december in januar? Tajniki, storite svojo dolžnost!

Pripravljajte se marljivo na prosvetne tekme, ki bodo v aprilu in maju. Vse delovne skupine morajo tekmovali. Obdelajte snov, ki je predpisana. Sedaj še je čas, pozneje, ko se bo pričelo delo, ne bo več prilike!

Misijonska akcija.

Te dni boste dobili bloke za nabiranje prispevkov za mašno opremo. Vsaka delovna skupina dobi dva bloka. Vsak blok po 100 listkov, listek pa po 1 Din. Storitve vse, kar je v vaši moči, da razpečate vse listke. Ne bo težko v celi župniji zbrati 200 Din za mašno opremo, če bo le količjak dobre volje. Razprodajalci blokov dobijo lepe nagrade. Radi bi bili, da bi prodali vse bloke do zadnjega. Fantje! Potrudite se, da izvršimo sklep, ki smo ga storili na evh. kongresu v Mariboru. Za našo čast se gre in za ugled naše Fantovske Kat. akcije! Nabiralne bloke bomo poslali tudi župnijam, kjer še delovnih

skupin ni. Fantje, kateri bi hoteli prevzeti to plemenito akcijo v svoje roke in razpečati bloke ter zbrati denar, naj pošljejo svoj naslov na Škof. vodstvo FKA Maribor, Aleksandrova 6. — Dekleta! tudi ve nas podprite! Ali smemo upati na vašo pomoč in podporo?

Gojite zborni petje, vežbajte zborni mašo za dekanjske fantovske tabor! Razmišljajte že sedaj, kje in kedaj bi naj bil tabor za fante vaše dekanije.

Kakor plaz gre naš fantovski pokret. Zajema vedno širše plasti naših dobrih slovenskih fantov. Da je temu tako, je pokazal dekanjski tečaj FKA v Slov. Bistrici dne 30. dec. 1934. Nad 150 navdušenih fantov se je zbralo iz cele dekanije. Ob 8. zjutraj je bila sv. maša, ki jo je daroval tajnik KA g. Kolenc, med katero je dovršeno pel moški zbor. Po maši so fantje do zadnjega kotečka napolnili prostorno župnijsko dvorano. Predavala sta podpredsednik škof. vodstva Mirko Geratič in tajnik KA g. Kolenc. Prvi je utemeljil potrebo sistematičnega organiziranega dela moške mladine v FKA v dosegu cilja: Obnova človeške družbe po krščanskih načelih ter podal praktične smernice za delo v delovnih skupinah. G. Kolenc pa je prav nazorno prikazal veliko socialno in prosvetno delo, ki ga je izvršila kat. Cerkve na Slovenskem. Tečaj je vodil in tudi pozdravil v imenu g. dekana Ozimice slovenjebistriški župnik Ivan Solinc, ki je izrekel spodbudne besede navzočim fantom. S sklepom: v vsako župnijo delovno skupino FKA, so se fantje razšli. Novoizvoljeno dekanjsko

vodstvo pod vodstvom za vse dobro vnetega župnika Šolinca, bo ta sklep sigurno izvedlo.

Tudi v ptujski dekaniji pridobiva ideja FKA vedno več tal. Na dekanijem tečaju v Ptuj, ki je bil 20. januarja. Nad 50 navdušenih fantov se je vključilo strupenemu mrazu zbralo. Po tri ure in še delj so prišli fantje ter tako pokazali svojo zavednost in neustrašenost. Tečaj je otvoril in vodil mil. g. prošt Ivan Greif. Predavala sta Mirko Geratič o smernicah FKA in tajnik škof. vodstva o socialnem delu kat. Cerkve. Uspeh tečaja ne bo izostal, ideja Fant. Kat. akcije mora pronikniti v srce slehernega fanta, tako so sklenili navdušeni št. Lovrenški, Vurberski in Urbanski fantje, ki so se tečaja udeležili. Zavednim fantom priznanje!

V Vojniku — to je splošno znano — uspeva vsaka dobra stvar. Kako tudi ne, ko imajo tako zavedne fante, ki pod vodstvom modrih in prevdarnih dušnih pastirjev orjejo ledino na versko-obnovitvenem polju. Tudi tukaj je dekanijski tečaj 27. jan. najlepše uspel. Iz šestih župnij so prišli fantje, prav nič se niso ustrašili grde brozge po blatni cesti. Ob 8. zjutraj je daroval predsednik škof. vodstva FKA dr. Jeraj najsvetejšo daritev, med katero so peli vrli vojniški fantje. Po maši so se

zbrali udeleženci tečaja v kaplaniji. Tečaj je otvoril v imenu dekana Žagarja g. kaplan Ivan Orel. Govorila sta dr. Jeraj o socialnem in prosvetnem delu kat. Cerkve na Slovenskem in Mirko Geratič o fantovski Kat. akciji ter o delovnem programu v tekočem letu. Izvolilo se je tudi novo dekanijsko vodstvo. Začetkom tečaja je moški pevski zbor zapel Marijino pesem in pesem slovenskih fantov. Vojniški fantje bodo storili vse, da prodre ideja Kat. akcije v sleherni župniji Novocerkovske dekanije. Fantje, ki so se udeležili tečaja, pa jih bodo pri tem stremljenju krepko podprli.

Pa še o tečaju, ki je bil v Slovenj-gradcu, bi naj poročali. Pritisnil je hud mraz, 16 stopinj pod ničlo. Kdo bo šel kam v takem mrazu, tako so mislili fantje iz župnij Starotrske dekanije, pa so ostali doma, celo oni iz najbližje okolice. Predavatelja iz Maribora, prof. Prijatelj in vodstveni tajnik sta prišla ter dobila utis: Fantom manjka korajže, manjka smisla za žrtve. So jih pač posekali fantje iz ptujske dekanije nedeljo pozneje. Ni bilo nič bolj toplo, nasprotno, še bolj je bilo mrzlo, pa so prišli po več ur daleč. Tovariši pod Uršljo goro, več korajže, več smisla za žrtve, pa bo tečaj, naj bo vreme tako ali tako, uspel!

MLADINA v KATOLIŠKI AKCIJI

Vurberg. Tudi mi skušamo ustvariti katoliški moderni teater. Vzpodbudo za to nam je dala naša delovna skupina FKA, ki nam je v nedeljo 25. novembra lepo odigrala novi misterij »Theophilus«. Predsednik FKA je v pozdravu predložil občinstvu pomen delovanja KA na dramatičnem polju. Nato se je pričela predstava misterija. S strahom pred uspehom smo fantje vzeli to težko delo v roke in niti od daleč nismo čutili, da bo tako čudovito vplival ta misterij na ljudstvo. Čeprav so se nekatere točke izpustile, odnosno prezrle med izvajanjem, vendar smo v igranju teksta igre same dosegli višek uspeha. Mirno lahko rečemo, da smo z igrjo »Theophilusa« želi popoln moralen uspeh, kot dosedaj še pri malokateri uprizoritvi. In to nam je bilo najlepše plačilo za ves trud in delo.

Saj gmotno tako nismo zaslužili, lepo povedano, nič. — Prijatelji, še eno! V novem letu smo! Vse križem vam bodo brzela voščila za srečo v bodočem letu. Tudi jaz vam želim, da bi vam bilo to leto blagoslovljeno in v vseh dobrih željah izpolnjeno! — Viktor.

Sv. Jurij ob juž. žel. Tudi pri nas se precej gibljemo v FKA. Vprizorili smo 23. decembra v društveni dvorani duhovno igrjo »Henrik — govavi vitez«, katera je bila prav številno obiskana, tako, da smo morali ponavljati 30. dec. in je bila dvorana napolnjena do zadnjega kotička. Marsikateremu so zaigrale solze v očeh v teh lepih slikah sv. večera, ko zvonovi vabijo k polnočnicam. Tudi v fantovskih sestankih se fantje pridno udeležujejo. Vrše se vsako prvo nedeljo v mesecu v kaplaniji. Posebno moram omeniti, da so

fantje sklepali, kako več fantov pridobiti v naš krog, kako jih organizirati, in kako ohraniti dobre prave krščanske mladeniče. V takem živahnem razgovoru tudi ni manjkalo agitacije za naročnike »Našega doma«, ki mora biti glasilo vsakega pravega krščanskega fanta, kateri količnej da na svojo čast. Tako naprej, fantje, pa še procvit in ponos bo v tem, kolikor bo v vašem srcu dobrega in to le s pomočjo našega lista, ki naj bi ga imel vsak fant širom naše Slovenije, posebno pa še vsak Šentjurčan. Bog živi fante KA!

Udeleženci 14 dnevnega Prosvetnega tečaja v Mariboru januarja t. l.

Vojnik. Vodstvo naše delovne skupine FKA je v nedeljo, dne 23. decembra 1934 podalo obračun o svojem delovanju. Po večernicah smo imeli cerkveni sestanek, kateremu je sledil izven-cerkveni. Po tem sestanku je predsednik delovne skupine na kratko podal poročilo o delu preteklega leta. Uspehi so sicer skromni, vendar upamo, da bodo v bdoče večji. Pri volitvah je bilo izvoljeno sledeče vodstvo: Kos Karl, predsednik, Slemenšek Štefan, njegov namestnik, Rebevšek Vinko, tajnik in Klančnik Rajko, blagajnik, Duhovni vodja pa je č. g. kaplan Ivan Orel. Vodstvo čaka mnogo dela, pa upamo, da ga bo vodstvo zmoglo. Bog živil!

Vurberg. Druga adventna nedelja je bila za nas praznik duhovne radosti, katere so lepšale vzpodbudne besede in delo požrtvovalnosti g. Franca Kolenca, tajnika KA v Mariboru. Ves dan je bil med nami in trikrat s krepko besedo očrtaval ves smisel KA. Pridno je delal v spovednici in skrbno skladal fantovske duše z evharističnim Zveličarjem, za kar mu fantje vurberški izrekamo na tem mestu za ves njegov trud in požrtvovalnost ponižno zahvalo.

Pa še en lep pomen je imela ta nedelja za nas. Praznovali smo 30letnico fantovske Marijine kongregacije.

Še nekaj moram tu omeniti. Prav nihče nas noče nič pohvaliti, pa bomo se dali kar sami. Imamo že namreč lepo razširjen »Naš dom«. Že lani smo imeli 20 prijateljev naročnikov; ne vem sicer koliko bo ostalo od teh zvestih, upam da vsi! Pa novih smo pridobili 30 in to menda ja nekaj veljal Sicer še ni število 100, pa menda se to ne more zahtevati od majhne župnije kot je naša, potem je še število 200 po drugih velikih župnijah premajhno število. Ni šlo lahko za agitacijo, pa šlo je! Še pri dekletih sem poskusil. Sicer si ne upam dosti pohajati med nje, pa če ima človek kaj lepega v rokah, takrat pa vseeno gre. Dal sem ga petim dekletam v roke. Ko bi še drugi enako storili, pa bi bil tudi med njimi lepo razširjen. Viktor.

Šmarje pri Jelšah. Eno leto smo se zbiral, sedaj smo se pa le zbrali. In kar lepa vrsta nas je. Na novega leta smo združeno utrlj novo pot v l. 1935. in smo se aktivno pridružili ostalim borcem v KA. Sedaj pa korajžno naprej, Bog pa bo naše delo blagoslovil!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Tudi pri nas se je ustanovil odsek FKA. Začetek je bil težek, toda fantje so z agitacijo vendarle dosegli, da je naš fantovski krog precej velik. Sestanke imamo tedenske. 23. dec. 1934 smo imeli občni zbor in izvolili v glavnem dotedanji odbor. Bog daj, da bi v naprej vztrajno in uspešno napredovali. Bog živil! Jakopec in Kušenik.

Konjiška dekanija — vstaja. Dne 30. dec. se je vršil v dvorani Kat. društvenega doma v Konjicah dekanjski tečaj FKA. Udeležba je bila zelo častna, dvorano je napolnilo preko 70 navdušenih fantov. Predavala sta g. tovariša Sekolec in Zebot. Konjiška dekanija je dosedaj veljala za eno izmed zelo nedelujočih, kar pa seveda ni bilo res. Fantje delujejo, tisti fantje, ki jih je zadnji čas raznih neprilik utrdil in poživil. Na čelu z duh. vodjo mil. g. arhidijakonom Tovornikom Francem so se konjiški fantje pridružili FKA in nje-nim stremljenjem. Ponosni smo na svojega voditelja, ki je zaradi svoje neustrašenosti že marsikaj pretrpel, a fantje so se z njim vred utrdili. Razen konjiških fantov delujejo tudi žički vrlo dobro in tudi v Žrečah se prebujajo, odkar imajo tam Konjičani svojega po-

slanika. Tudi »Naš dom« je prikorakal pod zeleno Pohorje, Špitalič, Loče in Prihova s provizorjem Ignacom Paluc bodo kmalu igrale važno vlogo v obnovitvenem delu. Če presodimo položaj od bliže, vidimo, da je pod pobočjem Konjiške gore veselo in živahno življenje. Ob koncu tečaja se je izvolil za bodoče leto prejšnji odbor z eno izjemo. Sklenil je isti, da bodo vsak četrtek tedenski sestanki. Prosvetne tekme se morajo izvesti in še, in še veliko drugega. Energično pa mladi rod Konjičanov vzdiga glave z klicem: Mi mladi, mi gremo naprej!

France Č.

Sv. Jakob v Slov. gor. Ustanovni občni zbor FKA se je vršil 1. oktobra 1933; udeležba dva fanta in g. župnik. Korajža je obveljala in danes šteje odsek 32 članov. Od tedaj je bilo šest cerkvenih sestankov, 13 prosvetnih. Dopisov smo prejeli sedem, odposlali pa štiri; izlet smo naredili na Pohorje. Skupno obhajilo eno. Nabavili smo prapor FKA za 1270 Din. Krona vsega enoletnega dela je bila slovesna blagoslovitev prapora FKA dne 23. decembra 1934. Slovesno pritrkovanje zvonov zvečer in zjutraj za budnico je kazalo, da so fantje veliko žrtvovali za ta dan. Ob 6. uri smo fantje iz župnišča vkorakali v spremstvu godbe, domačega župnika g. Erhatica in škofijskega

tajnika g. Kolenca pred glavni oltar. Sledila je pridiga o KA; po pridigi blagoslovitev, katero je izvršil g. Kolenc ob asistenci domačega g. župnika, potem je bila sv. maša, med sv. mašo skupno obhajilo fantov, po sv. maši

Blagoslovitev prapora FKA pri
Sv. Jakobu v Slov. gor.

sprevod z razvitim praporom v župnišče. Največ zaslug imata na tem manifestu Vočgrin Rudolf in Jančič Ivan, g. župniku pa odbor odseka izraža zahvalo za žrtve za napredek fantov. Geslo nam naj bo v prihodnje: »Vsi pod prapor FKA!«, ki naj nas vodi k soncu, svetlobi.

Hanžič Mihael, tajnik FKA.

ŠPORTNI KOTIČEK

Zdrava duša v zdravem telesu, to je cilj dobrega sportnika! Temu cilju morajo služiti vse panoge sporta. Že zadnjič smo povdarili, da ne bomo gojili sporta samo radi sporta, ampak iz idealnejših razlogov. Sport nam mora biti sredstvo za vzgojo volje in značaje.

Kakšen sport lahko gojimo? Predvsem one panoge, ki ne zahtevajo od nas večjih stroškov in tudi ne posebnih igrišč. Lahko atletiko, težko atletiko, zlasti pa smučanje in kolesarjenje lahko gojimo povsod. Dvorano nam je postavil sam Stvarnik v prosti naravi, zelene livade, senčnati gozdovi itd.

Danes si oglejmo eno panogo iz lahke atletike, namreč takozvani cross-country tek (lahko bi rekli tek čez drn in strn) ali gozdni tek. Proge za gozdni

tek delimo v dolge 3—10 km, srednje 800—1000 m in kratke (sprint) 100 do 400 m. Priprave za gozdni tek (training) se pričnejo že v februarju, ker se tovrstna tekmovanja vršijo že v marcu ali aprilu.

Gozdni tek lahko goji vsak in povsod. V začetku se vadi v lahkem teku dvakrat na teden 2—3 km daljave. Nato se ta daljava obdrži s hitrejšim tekom. Da vemo, v kakšnem času pretečemo progo, imamo s seboj uro. Prve dni, ko vadimo gozdni tek, bomo čutili, da nas bodo bolele noge, to pa radi tega, ker mišičevje ni vajeno takega napora. Po več tekih bodo bolečine izginile, mišice so se utrdile ter privadile tudi večjim naporom. Sedaj lahko tek pospešimo, da tečemo hitreje in vedno na daljše proge. Po petih tednih takega sistematičnega tre-

ninga bomo lahko z lahkoto tekli 10 km na teden po enkrat. Pazimo pa takoj na pravilno držo telesa in na pravilen korak. Križ je nalahno uleknjen, zadnja noga se pri odzivu steguje tako, da tvorijo trup in noge lahek lok. Nato se šele pritegne noga in sicer tako, da dvignem celo nogo visoko predse, da pride stegno do vodoravne lege. Iz te lege začne noga padati na tla. Tudi roke in ramena igrajo važno vlogo, ker si z njihovo pomočjo podaljšamo korak. Pri 10 km teka se nabere precej metrov, ako podaljšamo korak le za par cm. Tudi stopala morajo biti obrnjena naprej, ne pa vstran, kot navadno hodimo. Prsi in ramena narahlo dvigujemo, glava je malo pritegnjena, tako da je sapnik prost in lahko dihamo. Roke so narahlo skrčene v komolcih. Čim pride desna noga spredaj na tla, porinemo tudi levo stran prsi, ramo in levo roko naprej, ko pa sledi leva noga, pa desno stran trupa. S tem nastane mehanično vrtenje zgornjega trupa v desno in levo, kar daje možnost vsakemu koraku čim večje prožnosti. Evo vam fantje, nekaj navodil za gozdni tek. Želim le mnogo vztrajnosti in uspehov pri treningu. —

Športni drobci. Od Božiča do Novega leta se je vršila že četrta balkanijada za pokal, ki ga je dala Jug. nogometna

zveza. Balkanijada se je vršila v Atenah (Grčija). Sodelovale so vse balkanske države. Naša reprezentanca je izšla iz borbe kot zmagovalka.

V Davosu na švicarskem so bile tekme za svetovno prvenstvo v hokeju. Svetovni prvak je Kanada, evropski pa Švica.

V Pokljuki na Gorenjskem so se vršile od 22. do 27. jan. vseslovanske smučarske tekme, obenem pa tudi tekme za našo zvezno in državno prvenstvo. Za vseslovansko prvenstvo sta tekmovali Češkoslovaška in Jugoslavija. Poljska je pa udeležbo odpovedala. Lansko leto so se vršile prvič tekme za vseslovansko prvenstvo v Zakopanah na Poljskem. Zmagovalci so bili Čehi, Letos pa so odnesli zmago naši tekmovalci, ki so dosegli zelo lepe uspehe. V štafeti 5 krat 10 km so zmagali Čehi v času 3,52:37, Jugoslovani so prišli na cilj v času 4 08:24, vozili so za 22 minut boljše kot lansko leto. — V teku na 17 km je bil prvi Čeh Musil, na 7. mestu je naš prvak Smolej. V smuku je zasedel prvo mesto Avstrijec Harrer, na drugem je naš Praček Čiril, tretji je zopet naš fant Heim. V slalomu so zasedli vsa prva mesta naši fantje, člani naših klubov TK Skala in ASK Gorenjec.

□ TEM IN □ NEM

Na holandski katoliški univerzi v Nymwegenu je letos vpisanih 557 katoliških visokošolcev. Knjižnica omenjene univerze šteje 170.000 zvezkov.

Katoliški črnici v Ameriki imajo tri organizacije, in sicer: *Viteze sv. Ivana*, ki jih je 1410 in ki skrbijo za duševne in telesne potrebe bolnikov. Potem so *»Vitezi sv. Petra Klaverja«* z 2500 člani; le-ti predstavljajo bratsko podporno društvo za katoliške črnce. Končno imajo še *Katoliško narodno zvezo* za izboljševanje rasnih odnošajev; namen te zveze je, kako organizirati poedince in razna druga društva za duhovni in telesni napredek katoliških črncev. Zveza šteje 100.000 članov ter izdaja mesečnik *»Internacial Review«*.

Boljševiki za mir... Sovjeti so dovolili nadaljnjih 750 milijonov zlatih rubljev za gradnjo novih vojnih ladij v bal-

tiškem morju in za gradnjo 5000 novih letal. Kje je boljševiški mir, ki so ga sovjetski agitatorji napovedovali leta 1917...?

Boj katoliške cerkve proti suženjstvu omenja prefekt propagande, kardinal Fumasoni-Biondi, v svoji nedavno izišli okrožnici. Tukaj se navaja, da so sicer proglasile vse države na svetu suženjstvo kot nezakonit pojav, da pa znaša navzlic temu število ljudi, ki so še vedno v suženjskih odnošajih, okoli šest milijonov, predvsem v Etiopiji, Liberiji in Kitajski. V smislu zanesljivih poročil se vsako leto prepelje okoli 2000 sužnjev iz Afrike po Rdečem morju v Arabijo, kjer jih prodajajo mohamedancem. Trenutno gre akcija katoliške Cerkve za tem, da se da misijonskim škofom čim več potom posebne propagande zbranih denarnih sredstev, da se to zlo čimbolj ublaži in odstranjuje.

Številnica.

(Natan, Celje; 25 točk.)

a	3	5	18	9	14	25	11	15	
	17	10	9	6	11	14	1	4	b
c	1	3	16	7	9	10	23	2	
	20	12	4	25	8	14	7	20	d

Mesto črtic vstavi črke, da dobiš besede. Vstavljene črke dajo pregovor.

Vse uganke prav rešene dajo 150 točk. Rešitev je poslati do 25. februarja na naslov Mirko Geratič, Maribor, Koroška 1. Dva, ki bosta izžrebana, dobita nagrado!

Rešitev ugank v januarski številki »Našega doma«.

1. Skrivalica: »Vas: V cerkvi, šoli in domači hiši — nauke lepe zvesto v dušo piši!

2. »Božič«: Sveta noč, blažena noč!

3. Koledar: Vsem ugankarjem »Našega doma« veselo in srečno novo leto!

4. Kraljeva pot: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!

5. Konjiček: Ni praznik, predragi mi, naše življenje, življenje naj bode ti delaven dan! S. Gr.

6. Posetnici: Ključavničarski mojster. — Naravoslovec.

Vse uganke prav rešene dajo 110 točk.

Prav so rešili: Jug Franjo (110); Lovre Jan (95); Ela Cencelj (110); Vrbnjak Janko (62); Čujež Rudi (95); Jože Novak (110); Franc Sodja (110); Jožef Mlakar (110); Cesar Anton (110); Joško Makoter (90); Franjo Črnc (70); Jernej Kladenšek (110); Ema Rihter (110); Nace Čeh (110); Lojze Sotošek (90); Avgust Fabjančič (70); Čuček Feliks (70); »Veseli bratci iz Rožne doline« (90); Pečnik Bogomir (90); Angela Pečnik (90); Urška Tonačeva (90); Acman Anton (75); Janko Špes (90); Plohl Lojze (90); Osojnik Matevž (110); A. Kos (90); Micika Galun (75); Kosar France (72); Rebernak Tone (70); »Veseli tički« iz Kapele (90); Terezija Kužner (75); Ambrož Stanko (55); Koren Tonček (62). —

Izžrebana sta bila: Jože Novak, Banovci, p. Križevci in Lojze Sotošek, Dovško 13, p. Rajhenburg.

Mojim ugankarjem: Hm, ali nas vidite, koliko nas je? Ej, kako se to dopade ugankarskemu stričku! Vsakemu posebej, vsem od resnega, v ugankarskem koticu že udomačenega Jožeta iz Prlekije, mimo nagajivega Natana (ki je precej v zlahti z tistim Na-

cetom, kateri je svoj čas »zajfnc« v »Slovincu« prodajal), pa tja do pridnih Micik, Angelo, Emic in Elic, bi rad ugank. striček krepko stresel roko ter zaklical dobrodošlico v ugank. koticu!

— Guštanjčan: E, kaj se boš opravičeval! Kar uvrsti se med moje ugankarje, boš videl, kako bo fletno! Ko mi opisuješ svoje spomine na sivo Peco in druge gore v Karavankah, si nehoče spomnil ugank. strička na one »zlate caje«, ko sem bil tudi jaz turist. Khm! Tako je bilo! Neko večer me je prišlo silno hrepenenje po gorah. Navdušili so me Mlakarjevi spomini. Ohul sem gojzerc, vzel palico in hajd na Triglav. Prav na teme našega očaka sem hotel stopiti. Krepko sem korakal, se upiral ob skale. Kaj markacije, kaj drugi turistovski pripomočki, kaj varnost! Kar naravnost sem jo mahnil. Na levi in desni so zijali prepadi, jaz pa tik ob njih z neverjetno drznostjo. Vedno višje in višje sem se spenjal, pot je tekel kar v litrih z mene. Tik pod Aljaževim stolpom me je dobila nevihta. Ej, kako je treskalo in grmeljo. Strah se je naselil v stričkovih prsih. Toda naprej! Takrat pa zopet blisk, stričku je vzelo pogled in sigurnost, prsti so popustili skalo, telebnil sem naravnost v prepad! — Takrat sem se pa zbudil! Kako je prišlo do katastrofe? O turi na Triglav sem le sanjal. Mesto na Triglav sem v sanjah plezal — na peč! S peči sem padel pod klop. Ko sem se zbudil iz smrtnega strahu, sem opazil poleg sebe tudi turistovsko opremo. Mesto gojzerc sem obul — copate, mesto cepina sem našel poleg sebe — metlo. Posledice tega pohoda na Triglav so se dolgo poznale. Dobil sem na glavi kot hruško debelo bunko. — Zato pa ugank. striček od te dogodivščine naprej ostaja rajši na varnih tleh. — Janko iz Stoperc: Ker si sestro tako priporočil, se je otajalo tudi trdo srce starega ugank. strička. Z odprtimi rokami sem jo sprejel. Naj se še le oglasil! — Nace Č.: Pričakujem Tvojih prispevkov! — »Ema Rihter«: Tudi od Tebe pričakujem prispevkov. Saj veš: »Obljuba dolg dela« — Natan: Hvala za poslano! Še pošljil — France iz Zreč: Ugaja mi Tvoja korajža! To je močatost! Le krepko poprimi za delo. Dobiš v Zrečah dobrega partnerja v osebi g. »žvrgolista«.

— Acman: Tvoja pohvala bo g. uredniku pognala v lice barvo zadovoljstva. Konjičkov pa se ne boj. Pokaži konjičku zobe, pa bo konjiček takoj bolj krotak! — Vsem ugankarjem: krepki Bog živil!

Evharistični kongres v Mariboru 7.-8. septembra 1934.

Te dni je izšla knjiga, ki nam natančno popisuje ves potek veličastnega kongresa v Mariboru ter priobčuje tudi vsa predavanja. Priložene so tudi številne slike te velike manifestacije vse lavantinske škofije. Da bi mogli to lepo knjigo kot trajen spomin nabaviti najširši krogi, je Tiskarna sv. Cirila to knjigo dala za čas do 1. marca 1935 za ceno, ki ne krije niti vseh stroškov

Kdor naroči do 1. marca 1935 to knjigo, plača za njo samo Din 12'— Pozneje bo stala ta knjiga Din 16'—

Nekaj izvodov je tiskanih tudi na boljšem papirju in stane tak izvod Din 30'—, Knjigo bomo te dni razposlali na župne urade in si lahko tamkaj vsak pogleda, kako je res lepa oprema in da je tega denarja res vredna. Vsi, ki le zmorete, kupite si ta spomin na evharistični kongres v Mariboru **Knjigo naročite pri**

Tiskarni sv. Cirila, Maribor, Koroška c. 5

Fantje in dekleta, najlepši spomin na te lepe dneve v Mariboru je ta knjiga. Zberite po župnijah skupna naročila!

VSAK

**SLOVENSKI GOSPODAR
ZAVARUJE SEBE, SVOJCE IN SVOJE IMETJE
EDINO LE PRI**

VZAJEMNI ZAVAROVALNICI V LJUBLJANI

**ZAVARUJE: POŽAR - VLOM - NEZGODE
KASKO - JAMSTVO - STEKLO
ZVONOVE - ŽIVLJENJE
KARITAS**

Podruž. Celje: Palača Ljudske posoil.

Glav. zastopstvo: Maribor, Loška ul. 10

Krajevni zastopniki v vsaki fari

Izdaja Konzorcij Našega doma. — Urejuje in predstavlja lastnika dr. Meško Josip. — Tiska Tiskarna sv. Cirila, predstavnik Albin Hrovatin. — Vsi v Mariboru.